Göttweig, 2. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36549
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

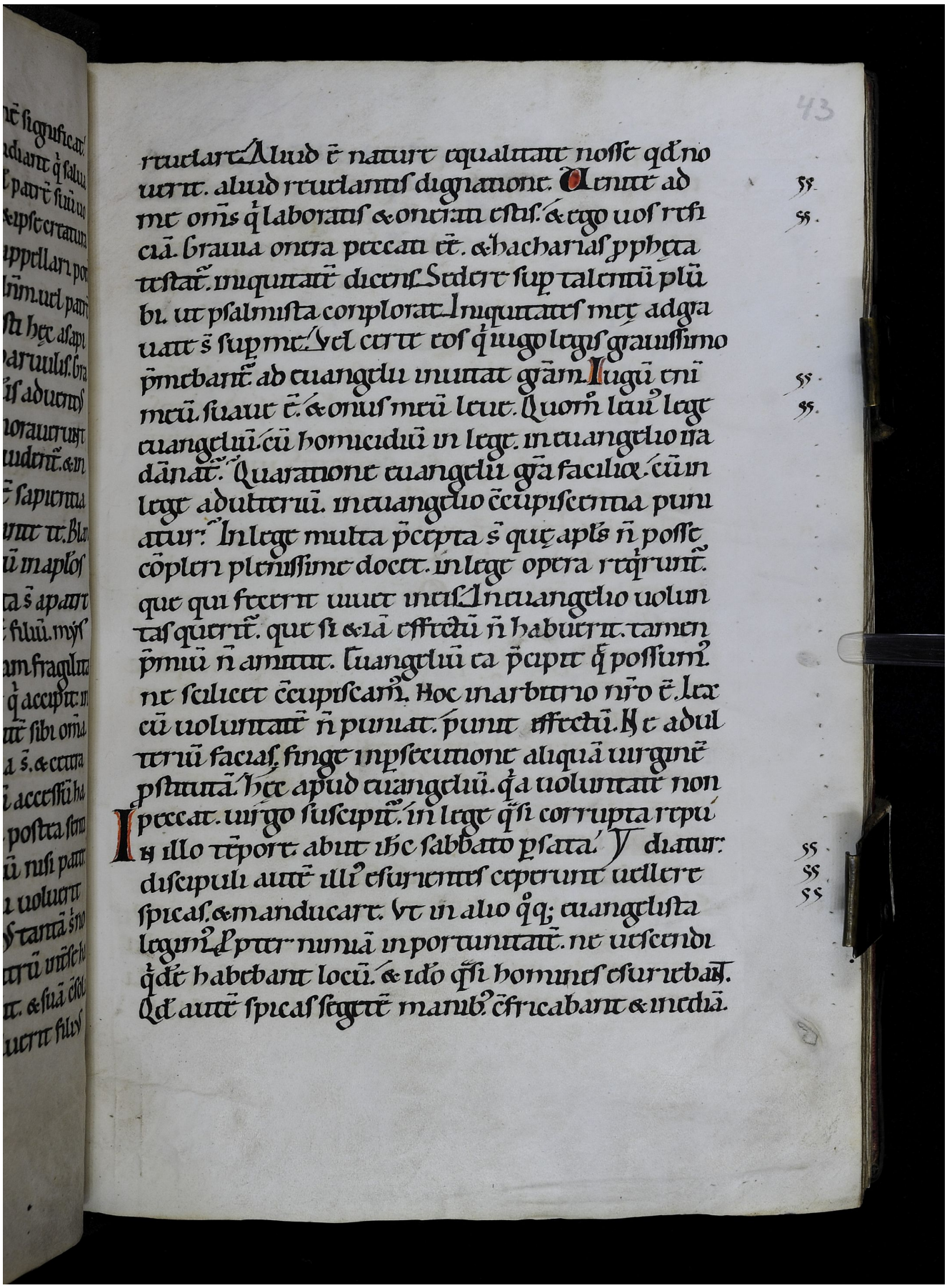

43

rtuclart. Aliud ē natur equalitat nosse qđ no
uerit. aliud rtuclamur dignatione. Venit ad
me oēs q̄ laboratis & onerati estis. & ego uos rfi
cia. Graua onera peccat ēt. & hacharias ꝓpheta
testat. iniquitatē dicens. Sedeit sup talentū plū
bi. ut psalmista conplorat. Iniquitates meę adgra
uauerūt s sup me. Vel certe eos q̄ iugo legis grauissimo
ꝓmebant ad euangelii mansuetat grām. Iugū enī
meū suaue ē. & onus meū leue. Quom leue legis
euangeliū. cū homicidiū in legis. in euangelio ira
dānat. Quarum euangelii gra facilior. cū in
legis adulterii. in euangelio ēcupiscentia puni
atur. In lege multa ꝓcepta s quę apls n posset
cōplere plenissime docet. in lege opera rtq̄runt.
que qui fecerit uiuet inquis. In euangelio uolun
tas quęritur. que si cū effectu n habuerit. tamen
ꝓmiū n amittit. Euangeliū ita ꝓcipit q̄ possum.
ne scilicet ēcupiscam. Hoc in arbitrio nro ē. Iter
cū uoluntate n puniat. punit effectū. Hic adul
terii facias. finge in pstitutione aliqua uirginē
pstituta. Hęc apud euangeliū. q̄a uoluntate non
peccat. uirgo suscipit. in lege q̄si corrupta repu
dio illo tēport abiit. Hic sabbato ꝓstata. Et dicitur:
discipuli autē illi esurientes ceperunt uellere
spicas. & manducare. Vt in alio q̄q; euangelista
legim. Ꝑter numā importunitatē. ne uescendi
q̄dē habebant locū. & ideo q̄si homines esuriebant.
Qđ autē spicas segetē manib? cōfricabant & medi.